

ZÜMMÖGŐ

Egy újság életéből, avagy milyen változásokra számíthatunk...

Minden újság életében, így a Zümmögőében is vannak változások. Úgy döntöttünk, hogy mi is haladunk a korral és környezettudatosabb formára váltunk. A jövőben kevesebb papírt, festéket és energiát felhasználva juttatjuk el lapunkat hozzátok. Az alsó tagozatosok ezentúl is kézbe vehetik lapunkat, a felsősök pedig a virtuális térben lapozhatják a Zümmögőt. Ezen kívül, minden osztályba eljuttatunk egy-egy példányt, illetve igény szerint ki is nyomtatjuk a lapot az érdeklődőknek. Bízunk benne, hogy a változások elnyerik a tetszésüket!

Osztálykirándulások

Áprilisban kiderült, hogy zöld utat kapnak az osztálykirándulások, így a kétévnyi bezártság után végre tervezni kezdtük, merre is induljunk. Sok szempontot figyelembe véve három csoporttal vágtunk neki a nagyvilágnak. Mikor már mindent elterveztünk, megszerveztünk és lefoglaltunk, kiderült, hogy az autóbuszunk nem üzemképes. Ha valaki akkor a tanári környékén járt, fel-alá járkáló, izgatottan telefonáló pedagógusokat láthatott. Órákon keresztül égtek a vonalak. Szinte minden fuvarozó úton volt, ezért nem tudott autóbust biztosítani az adott időpontokra. Ám minden jó, ha a vége jó! Az alsósok végül állatkertben jártak, a felső tagozatosok fürdőzéssel, túrázással, városnézéssel múltatták az időt. Kanyarodjunk vissza az időben, és olvassuk el az élménybeszámolókat!

Budapesti kirándulás

Szép jó napot minden olvasónak! Most megtudhatják pontosan, milyen volt a budapesti kirándulás Gergő szemszögéből.

Az egész egy héttel a kirándulás előtt történt. Ugyanolyan reggel volt, mint bármelyik másik. Kora reggel felkeltem, elkészülődtem az iskolába, és egy kis késéssel elindultam. Fontos megemlíteni, hogy ezen a napon akartam bevinni a kirándulásra szánt pénzt az iskolába, ezért egy olyan nadrágot vettem fel, amiben megbíztam, hogy a zsebemben marad a pénztárcám. Odafelé eléggé siettem, ezért nem nagyon figyeltem arra, hogy megvan-e még a pénztárcám. Mikor beértem az iskolába, akkor sem néztem meg, csak futottam, mivel késésben voltam. Minden jól ment egészen addig, amíg az öltözőbe nem értem. Rájöttem, hogy elveszítettem a pénztárcám. Nagyon megijedtem, mivel az én családom eléggé szigorú és tudtam, hogy ha úgy megyek haza, hogy nem adtam be a pénzt, akkor engem otthon megölnek... de összeszedtem magam (fogjuk rá).

Első órám matematika volt, amin tesztet írtam. Nagyon rosszul voltam, mivel bennem volt a tudat, hogyha hazamegyek, fejemet veszik. Szerencsére a tanító bácsi is észrevette zaklatottságomat, és megkérdezte, mi a gond. Én elmondtam neki

mindent, ő pedig elengedett, hogy keressem meg a pénztárcám, viszont azt mondta, hogy kérjek ki valakit az osztályából. Kikértem Ádámot és elindultunk megkeresni a pénztárcám. Közben az iskola felhívta az falurendőrséget, hogy esetleg nem találtak-e egy kék pénztárcát, sajnos nem. Ádámmal megjártuk addig az egész utat, s mikor már indultunk volna vissza, az igazgató néni értünk jött azzal a hírrrel, hogy a falurendőrség talált egy pénztárcát, már csak azonosítanom kéne. Szerencsére a pénztárca az enyém volt. Egy hatalmas kő esett le a szívemről, így már nyugodt szívvel haza tudtam menni iskola után.

A pénztárcás incidens után egy héttel járunk, ekkor indultunk Budapestre. Egy elég hosszú út állt előttünk. Mikor megérkeztünk, először a Tropicáriumba mentünk, ami a Campona nevű bevásárlóközpontban található. Megebédeltünk, majd bementünk a Tropicáriumba, ahol sok csodás élőlényt láttunk. Aztán jött a probléma, hogy a cápaetetés, amire eredetileg mentünk, csak egy órával később volt. Eldöntöttük, hogy még picit szétnézünk az üzletekben, majd megyünk tovább.

Az osztályom és pár nyolcadikos - Ádám, Adrián és Kevin - jött velünk a Terror Házába, ahol egy nagyon látványos és érdekes történelemórán vettünk részt. Mindezek után a szállásra mentünk, majd moziba. Megnéztük a Top Gun Mavericket, amely nagyon jó film volt. Később elmentünk sétálni a városba. Az esti Budapest gyönyörű! Innen hullafáradtan tértünk vissza a szállásra. Másnap reggel a Budai várhoz mentünk, majd egy török étteremben megebédeltünk,

A következő megálló a Parlament volt. Ott körbevezettek minket, megmutatták a koronázási eszközöket, a tárgyalótermet. Innen egy szabadulósobához vezetett az utunk, de oda metróval mentünk, ahol egy kisebb incidens történt: Gabi tanító néni elvesztette a táskáját. Egy kis metrózgatás után szerencsére visszaszereztük a táskát. Mentünk a szabadulósoba felé, de előtte még ettünk-ittunk, aztán elkezdődött két csoportban a szabadulás. Az egyik csoportban volt: Gabi tanító néni,

Dávid, Adrián, Niki, Tamara és Dorina. A másik csoportban volt: Gál tanító bácsi, Márió, Máté, Laci és én. Mi szerencsére időben kijutottunk, a többiek viszont kifutottak az időből. Ezek után hazaindultunk.

Összességében ez egy nagyon jó, élménydús és szép kirándulás volt. Nekem nagyon tetszett.

Köszönöm a figyelmet!

Kiss Gergő Máté

Irány Selmecebánya!

Június 20-21-én osztálykirándulásra indultunk. Már nagyon vártuk az indulás napját, mert ez volt az első felső tagozatos osztálykirándulásunk. Pár órányi utazás után megérkeztünk a szálláshelyünkre. A tanárok szétosztották a szobákat, de nagy örömünkre mi választhattuk ki a szobatársainkat. Kipakoltunk és elmentünk ebédelni az ottani ebédlőbe. Utána fürdőruhába öltöztünk, és az első utunk a Bacsófalvi-tóhoz vezetett. Odaértünk a tóhoz,

ahol egész délután fürödtünk. A fürdés után megkerültük a tavat, visszaindultunk a szállásra és megvacsoráztunk. Este sütögettünk, csocsóztunk, röplabdáztunk. Másnap a reggeli után Selmecebányára indultunk. Selmecebánya bányaváros volt, a belvárosa pedig világhírű. A városközpontban tett séta alatt megcsodálhattuk a régi épületeket, templomokat, megnéztük a világ egyetlen szerelembankját, a Szentháromság teret az emlékművel, amit a pestis

eltűnése után emeltek a hála jeleként, majd felmentünk az Óvárba. Érdekes volt látni, hogyan nézett ki a kínzókamra, vagy azt, hogy milyen fegyvereket használtak az elmúlt évszázadok harcai során. Sok magyar vonatkozású kiállított tárgyat is láthattunk. Ezután egy pizzériába vezetett az utunk, és az ebéd után hazaindultunk. Reméljük, hogy jövőre is hasonló, élményekben gazdag kiránduláson veszünk majd részt.

Keszi Attila és Tomovič Dániel

Osztálykirándulás az alsó tagozaton

Friss felső tagozatos diákjainkat egy komoly munka várta év elején: segítség egy cikk írásában, milyen is volt a tavaly év végi iskolai kirándulás az alsó tagozaton? Nagy szemekkel néztek rám... „ők már nem is emlékeznek rá”, mondták, de nemsokára bebizonyították, hogy azért a jó emlékek nehezen kopnak el.

Szóval merre is jártak és mit csináltak tavaly az alsós diákjaink az osztálykirándulásukon? Június 17-én vágta neki a busszal a pozsonyi főútnak, ugyanis a végcél a pozsonyi állatkert volt.

Elbeszélgetve a diákokkal, furcsamód nem sokat meséltek az állatokról, pedig mégiscsak egy állatkertben voltak. A legtöbb történet róluk szólt, az közösen megélt élményekről, és poénos pillanatokról. Ezekből mutatnák be párat:

Szalai Márk:

„Tanító bácsi, volt ott két játszótér, és a nagyobbikat elfoglaltuk mi, negyedikes fiúk. Sokat játszottunk ott, és szerintem mind csináltunk valamit, amit nem kellett volna. Peti úgy hajtotta magát hintán, hogy majdnem kifordult belőle.”

Davidek Mónika:

„Mikor még csak mentünk oda, a buszból Pozsonyban láttuk a Dunát, de valaki nagyon nem ért a földrajzhoz, mert azt mondta, hogy ez a Tisza folyó.”

Bohony Fabián:

„Tízórára mind vettünk csipszet, és kipróbáltuk milyen több ízesítést összekeverni,

tiszta finom volt.”

A történetek meg csak folytatódtak a diákoktól, de a többit megőrizték maguknak, néha kell valami titkot tartani előttünk, tanárok előtt is

;))

Zánkai Erzsébet-tábor

A SZLOVÁKIAI MAGYAR PEDAGÓGUSOK SZÖVETSÉGE közreműködésének köszönhetően iskolánkból 13 felső tagozatos tanuló jutalomkiránduláson vett részt Zánkán, az Erzsébet-táborban, kísérő pedagógus vezetésével. A tartalmas, élményekkel teli napokról Korman Laura, 7. osztályos tanuló készített beszámolót.

„A nyári szünet kellős közepén, egy vasárnap reggel, az iskola előtt gyülekeztünk, s nagy örömünkre 8-kor el is indultunk Zánkára. Az út nagyon jól telt a nagymácsédiakkal és zsigárdiakkal, máris egy jót buliztunk így a nap elején. Jó hosszú út után oda is értünk Zánkára, a Balaton partjára. Mikor megérkeztünk, nagyon fura, de egyben jó érzés volt bennünk. A nagymácsédiakkal nagyon rátaláltunk egymásra, míg a zsigárdiakkal kevésbé, de őket is imádtuk és elvoltunk velük. Hosszadalmas várakozás után megkaptuk a szobakulcsokat, s nagy nehezen elfoglaltuk a szobákat a lila altáborban /minden altábor más-más színnel volt jelölve/. Volt időnk kipakolni, megismerni a szobatársainkat, akiket addig nem ismertünk, beszélgetni stb...

Az első este hosszas készülődések után az altábor vezetői lehívtak minket és zászlófelvonással hivatalosan megnyitották a lila altábort. Ezt követően az összes csapat, a közel 3000 gyerek levonult a főtérre, és egy jó nagy bulival megnyitották a tábort. Fáradtan mentünk vissza szobáinkba azzal a tudattal, hogy másnap fél 6-kor kelünk. Hát, elérkezett a reggel, a reggeli torna, azután meg a hétórás reggeli. Amikor ez megvolt, kimentünk a Balatonhoz, mivel egy különleges hét résztvevői lehettünk, a zánkai Erzsébet-tábor idén 10 éves. E neves alkalomból ellátogatott a táborba Novák Katalin köztársasági elnök, és egy kisebb buli volt a parton, ahol Radics Gigi és Rácz Gergő is előadott, igazán jó élményben volt részünk. Ezután megebédeltünk. A délutáni program a digitális eszközökről szólt, pontosabban a microbit-tel foglalkoztunk. Jó móka volt. Vacsoráztunk, majd az este szórakozással, énekelgetéssel telt egy jó kis tábortűz mellett a lila altáborban. Este tízkor takarodó, s már csak a tisztálkodás és alvás maradt.

Másnap reggel, azaz kedden, ismét egy reggeli torna és ínycsiklandó reggeli várt minket. A délelőttöt a Balatonon töltöttük egy nagyon érdekes csapatépítő foglalkozással. Ezt követte az ebéd. Ez a nap nyugisabban alakult. Délután strandolást terveztünk a Balatonnál. Igaz nem voltunk ott sokáig, mert egy vihar közeledte miatt lezárták a strandot, és mindenkit visszaküldtek a szállásra. Abból a „viharból” csak 3 csepp eső lett, de nem baj, mert egyet pihentünk és szórakoztunk. Utána vacsora... Az esti program a „tanuld meg, hogy kell szívrohamot kapni programról” szólt. Viccet félre téve, tényleg egy ijesztő esti játékról volt szó, ahol a sötét erdőben kellett feladatokat oldani úgy, hogy közben mindenféle lény ijesztgetett minket. De amúgy, esküszöm, jó volt! És megint alvás...

A csodás szerda reggelen arra ébredtünk, hogy nincs reggeli torna, úgyhogy aznap reggel csak reggeli volt. A napot két programmal kezdtük együtt a nagymácsédi csoporttal. Hatan egy digitális program részesei voltak, a többiek pedig a klasszikus zene világába kalauzolták a „tesók”. Ez egy kicsit komolyabb foglalkozás volt, de a végén azért közösen énekeltünk is. Egy rövid fürdőzésre lementünk ebéd előtt a strandra, ha már az „eső” az előző napon elüldözött bennünket. Délután pedig 2 program várt minket: lézerharc és just dance. Az elején bármennyire nem volt kedvünk hozzá, úgy fejeztük be mindkettőt, hogy ez nagyon jó volt. Estefelé elmentünk vacsorázni, mint ugye, minden nap. Ezt követően egy nagyon izgalmas cirkuszi előadás várt ránk. Imádtuk... Na és megint mi jön? Alvás, így van.

Csütörtök reggel ugyanúgy csak a reggeli várt minket, mivel ismét elmaradt a reggeli torna. Hát, ez az egész nap a Balcsin telt, de nem akárhogyan... 9-re kellett ott lennünk, mivel sétahajózás várt ránk. A jó kis utunk után volt lehetőségünk pár órát fürdeni, napozni stb., viszont délután 4 órától sárkányhajózni mentünk, ami szintén nagyon jó volt, de őszintén? Itt mi nem volt jó? A fiúk már egy ideje a középkori csatajátékok iránt érdeklődtek, így még menet közben erre is regisztráltunk, és ők fél négyig a szablyaforgatást gyakorolhatták. Mi, lányok pedig ezalatt a strandon pihentünk, Sáhó Niki kivételével, aki becsületesen állta a sarat a fiúkkal. Vacsorára vissza is értünk, s ezután, mivel ez az utolsó előtti napunk volt, le kellett zárni ezt a csodás hetet. Ugyanúgy, mint első nap, most is egy nagyot buliztunk, és fájó szívvel mentünk a szobára eltölteni az utolsó éjjelünket Zánkán...

Péntek reggel még elmentünk reggelizni, és ezt követően könnyes szemekkel búcsúztunk a lila altábortól...

Meg szeretném mindenki nevében köszönni azt, hogy eljuthattunk ide, és egy csodás hetet tölthettünk az új barátainkkal együtt. Külön köszönet Vajda Gabi tanító néninek, aki kibírta velünk ezt az egy hetet. Amennyire haza akartunk menni az első napokban, most annyira vissza szeretnénk menni, ugyanis csodás volt. Még egyszer köszönjük!”

CSAK A LILA!

Emlékek a nyári szünetről

Nagyon vártam, hogy elkezdődjön a nyári szünet. A szünetben elkezdtem olvasni egy könyvet, a címe: Wonder Woman, amit még nem sikerült befejeznem. Júliusban a testvéremmel voltam otthon, mivel a szüleim dolgoztak. Nagyon sokat fürödtünk az otthoni medencében. Esténként biciklizni jártunk és fagyira. Július végén a szüleimmel elmentünk Ausztriába, a Family parkba. Itt nagyon sok hinta és felhőtlen szórakozás várja a gyerekeket. Egy egész napot itt töltöttünk. Augusztusban elmentem a csenkei mamámhoz nyaralni, ahol jól éreztem magam. Ez a nyári szünet, sajnos, nagyon gyorsan eltelt.

Sáhó Alexa

A nyári szünetben sok örömteli napom volt. Sok időt töltöttem a családommal és a barátaimmal. Este sokáig fent voltam, mert reggel nem kellett korán kelni és tanulni sem. Augusztusban a nagyszüleim elvittek kirándulni. Magyarországon voltunk, Hajdúszoboszlón. Nagyon szép hotelban laktunk. Sokat fürödtünk, csúszdáztunk és megnéztük az állatkertet Debrecenben. Esténként a közeli vidámparkban szórakoztunk. Hazafelé elmentünk a budapesti Tropcariumba. A nyári szünetben sokat bicikliztem, fürödtem, játszottam a barátnőimmal. Nyár végén már vártam az iskolát, hogy találkozhassak az osztálytársaimmal.

Bontó Zoé

Minden évben nagyon örülök a nyári szünetnek. Mindig sok szép élményben van részem. Ebben az évben sem volt ez másképp. Első és legjobb az volt, hogy a Foltos cicámnak öt kiscicája született: három vörös kisiú és kettő barna lány. Így egész szünetben sokat játszhattam velük. Ezen kívül anyukámmal és nővéremmel, Karolinával fürödni, mozizni és sétálni jártunk. Nagyon jól éreztem magam a galántai vásárban is. Ott sok hintára felültünk a testvéremmel. Legjobban a Piranha és az óriáskerék tetszett. Nagymamáméknál is kirándultam picit, igaz, a másik utcában laknak, de így is jó volt. Röviden így telt el a nyári szünetem. Már most örülök a következőnek és remélem, hogy az is ilyen jó lesz.

Kučera Anna

Július 1-jén elkezdődött a nyári szünet. Nekem, sajnos, fájdalmasan kezdődött, mivel ráesett egy asztal a lábujjamra. De gyorsan elmúlt a fájdalom, és számomra is megkezdődött a nyári szünet. Nagyon sok helyen voltunk. Sokat jártunk fürödni, táborban is voltam kétszer. Állatkertben, kutyakiállításon és sátorozni is voltunk. A táborban minden nap sportoltunk és sokat játszottunk. Sok új barátot ismertem meg. Nekem gyorsan telt el a nyári szünet, de a legjobb élmény a sátorozás volt.

Peller Lili

A mamámmal voltam Nimnicán kirándulni. Nagyon jól éreztem magam. Nagyon sokat fürödtem. Sokat jártam erdőbe. Három nap elmentünk gyalog oda-vissza Púchovba. Nagyon jó társasággal voltunk. Otthon sokat jártam a nénikémékhez fürödni. A mamámnak sokat segítettem a kertben. Így lassan eltelt a két hónapos szünidőm, s elkezdődött az új tanévem.

Križan Nikola

Családi sportnap az iskolában

A Pontis Alapítvány és a Bekaert cég közös felhívásának köszönhetően iskolánk sikeresen nyert meg egy pályázatot. A Sportoljunk együtt! projektnek köszönhetően sportszereket vásárolhattunk 2000 euró értékben olyan új sportágak bevezetésére, mint a streetball, kanjam, floorball, de új asztalitenisz-asztalt is sikerült beszerezniünk. Az alábbiakban Szőcs Kinga beszámolóját olvashatjátok.

A pénteki nap érdekes volt számomra, hiszen a 9 év alatt eddig soha sem volt részem olyanban, hogy kis elsősökkel versenyezzek. Az első két órán tanultuk, ami inkább beszélgetésből és ismétlésből állt. Iskolánk nyert sporteszközöket, amit a nap folyamán ki is próbálhattunk. A tanárok vegyes csoportokba osztottak bennünket, ahol kicsik és nagyok is voltak. Mi Melinda tanító néni csoportjába kerültünk. Különféle sportokat próbáltunk ki, mint az íjászat, a floorball, a kosárlabda, a méta, a kanjam... A szülők is kivették részüket a mukából, frissítővel és gyümölcssel vártak bennünket. Mindenki nagyon jól érezte magát. Mi, nagyok inkább segítettünk a kicsiknek. A nap végén Józsi tanító bácsi kiosztotta az érmeket. Nagyon fáradtan, de mosolyogva mentünk haza.

Angol esszéíró pályázat

Márciusban egy ajánlat érkezett iskolánkba, mely szerint a hidaskürti Magán Szakközépiskola esszéíró pályázatot hirdet az alapiskolák 7.-9. osztályos tanulói számára. Nem sokat tétlenkedtünk. Elmagyaráztam az esszéírás szabályait a kiválasztott tanulóknak, megbeszéltük, melyek azok a nyelvtani szabályok, amelyeket fontos betartani az írás során, majd szabad kezet kaptak az alkotói munkához. Igyekezetüket siker koronázta, hiszen Stósz Ádám az első helyen végzett, Tóth Tamara pedig különdíjban részesült. Az alábbiakban Stósz Ádám munkáját olvashatjátok.

Szüllő Lénárth Éva

One Hell of a Weekend

Back in the army I was part of the Special Forces. One of my most memorable operation was the first one, because it was way more special than the other ones.

Everything happened on the 12. December, Thursday. It was right after I got recruited. Me being the new guy I had to run on errands every day, and one time my commander called. After I met with her, she announced that we are going on a special mission. I received a pack of prototype drugs. My team's job was to go on an operation under the effects of it and report anything special that happens to us from it.

First, I wanted to refuse the job, but the commander promised that the drugs were not dangerous, and get the whole team's pay raised after the mission. I called my team's leader to tell the group about the job. After the meeting I got back and the next day we got the details about the job from the commander. We began to look through it to make a plan with the rest. We wanted to finish the job early, because it didn't seem like it was going to be short, so the team decided to leave that day at 11 p.m. I had 8 hours to prepare for my first mission since joining the Special Forces. The clock struck 10 and we were on our way to the military airport. The place of the mission is in a forest, but luckily we found a clearing where we could land. After our arrival we had to use the experimental stimulants. It was 1 a.m., when we finally found the place where we were supposed to be. It was an abandoned laboratory that was overgrown. The objective of the operation was to secure and protect a certain chemical.

-“Isn't it weird that the lady gave us some unnecessary instructions?”- the captain asked.

-“What do you mean?”- I asked while trying to open the door.

-“I agree with the captain. There is no reason for us not to use real guns, also the ones we have to use now can only shoot tranquilizers. This seems suspicious. ”- Said Allan while waiting for me.

The whole group agreed on this being odd.

After I got the door open we went inside and we were astonished by the sheer size of the building's interior.

-“Probably this is the reason why this operation will take long.”- Said the captain with an excited voice.

We divided the team into two person groups so we would clear the place faster. My partner was the captain, probably because I was too new, and we headed to the lowest underground level. We thought that there won't be anyone but we were wrong. The whole place was filled with wildlife. I realized that this is the reason that the commander instructed us to bring tranquilizers.

We cleared the place in no time, or at least that what it seemed like. I glanced at my watch and it said it was already Sunday sunset. It felt weird that we progressed way too fast. I sat down for a bit to begin writing the report. Even the captain thought this was weird. After I finished we headed for the rendezvous point. We met with the rest of the team and Allan with his partner found the chemical, so we started heading back.

-“Have you found anything interesting?”

-“Negative. Besides some interesting documents, nothing.”

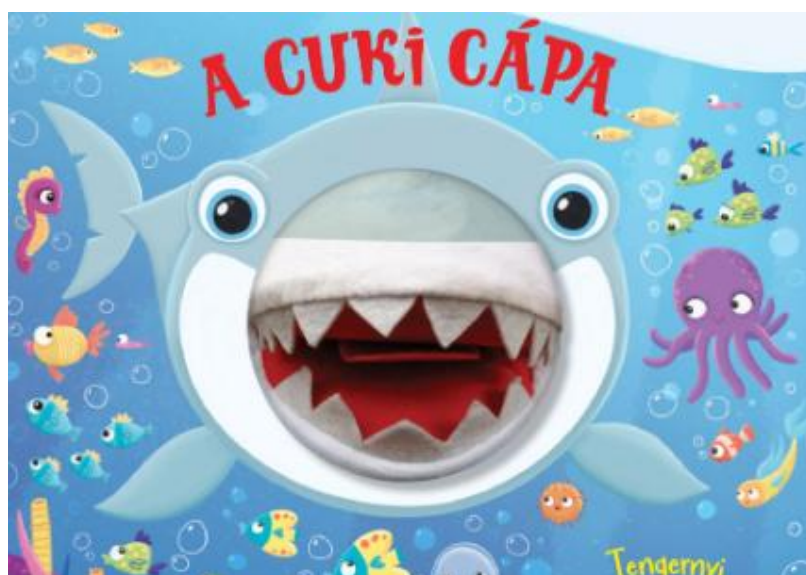
-“Same thing.”

-“Anything you'd wish to report about the stimulants?”

-“It was basically a coffee on steroids, because since taking it I haven't felt tired at all.” -“Also it gave me some sort of amnesia.”

-“Is that all right? All right after we arrive I'll finish the report.”

The same evening I went to see the commander and gave her the report. I went back to the barracks to take a nap but I couldn't. The whole team couldn't sleep for a few days. Reportedly after we fell asleep we slept for three days straight, but it was well deserved. Luckily, the commander kept her promises and we also got compensation for the side effects.

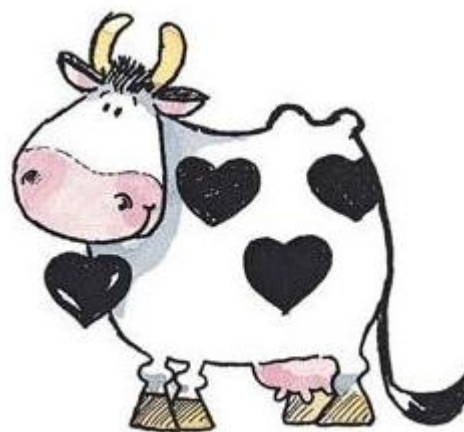

AjánLÓ☺

A korai szürkület és borongós őszi esték kiváló alkalmat nyújtanak az olvasásra. Az olvasás segít megérteni a világot. Aki olvas, gazdagabb szókinccsel, több ismerettel rendelkezik. Sok olvasó annyira belefeledkezik egy-egy érdekes történet olvasásába, hogy úgy érzi, ő is a történet része, és közben teljesen kizárja a külvilágot, megfeledkezik a problémáiról. Persze, nem mindegy, hogy mit olvasunk. Mindenki találhat korának, érdeklődésének, hangulatának megfelelő olvasnivalót. Én most egy olyan magyar író, költő, műfordító és forgatókönyvíró műveivel szeretnék megismertetni benneteket, akit számos rajzfilm szövegének szerzőjeként már lehet, hogy ismertek. Hogy csak párat említsek: A Mézga család, Kérem a következőt, azaz Dr. Bubó, Frédi és Béli, avagy a két kőkorszaki szaki. S ha még nem jöttetek rá, kiről is van szó, elárulom: ő **Romhányi József**, azaz „**Romhányi, a rímhányó**“. S hogy miért kapta ezt a nevet? Sziporkázó verstehetségének köszönhetően. De erről tanúskodjanak a művei.

Marhalevél

Egy tehén szerelmes lett a szép bikába,
minden vad bikának legvadabbikába.
Vonzalmát megírta egy marhalevélben
nagyjából ekképpen:
Hatalmas Barom!
Bocsássa meg, hogy pár sorommal
zavarom.
Tudom, mily elfoglalt, milyen megbecsült
Ön,
mégis tollat ragadott csülköm,
hogy amit a marhanyelv elbőgni restell,
így adjam tudtára, Mester!
Ön, ismervén jól a tehénszív rejtelmét,
tudja, hogy nem minden a napi tejtermék.
Amíg szorgalmasan duzzasztom tőgyemet,
gondolatom egyre Ön körül ögyeleg.
Muú! Minden bikák közt legelőkelőbb!
Midőn megláttam a legelő előtt,
elpirultam, elsápadtam,
vágy reszketett felsálamban,
s úgy éreztem, kéj oson
keresztül a rostélyoson.
Muú, hogy forrt a vér szívembe,
hogy tódult a bélszínembe!

Az a perc, mit Ön velem tölthet maholnap,
megrázza majd egész pörköltnekvalómat.
Ám míg Önről ábrándozom kérődzve,
vad féltés öl a szívemig férkőzve,
és átjárja ó mind a kín
velőscsontom, mócsingjaim.
Már bánom e merész vágyat,
hisz Ön büszke tenyészállat,
csupa gög,
mely után az egész tehéncsorda bög.
De ne féljen Bikaságod!
Ha nem szeret, félreállok.
Nem fog látni levert búsnak,
mert beállok leveshúsna.
Ám, ha mégis kegyes szívvel veszi e levelet
és megszanja az Önért égő tehenet,
Válaszoljon hamar rája,
Üdvözli Önt a marhája.
Ím a levél. Ráírva a kelte.
Az úton a posta előtt le is pecsételte.
De a postáskisasszony nem vette fel...

A Marhalevél c. verset nézzétek meg a youtube-on Haumann Péter előadásában.
Felejtethetlen!

Lássuk, hogyan vélekedik Romhányi a fociról:

Huszonkét esztelen,
félmeztelen egyén,
egymás hátán – hegyén
nyüzsög lenn a pályán.
Mások mája táján
taposnak,
és ha elég laposnak
lát a bíró minden egyest
megítél egy tizenegyest.

Apróhirdetés:

Feleséget keres komoly szándékú moly.
Szekrény van.

A teve fohásza

Monoton
üget a süppedő homokon
a sivatag lova,
a tétova teve
tova.
Hátán rezegve
mozog a
rozoga
kúp alakú púp.
A helyzete nem szerencsés.
Apró szemcsés
Homokkal telve
a füle, a nyelve,
Sóvár szemekkel kutat
Kutat.

Még öt-hat nap
kullog baktat.
Az itató tava távol,
s oly rettentő messze még az oázis.
Erre utal az alábbi fohász is:

-Tevék ura!
Te tevél tevévé engem eleve,
Teveled nem ér fel tevefej tétova
Veleje,
Te terved veté a tevevedelő tavat
tavaly távol,
de tévednél, vélvén,
vén híved neved feledve
elvetemedve
vádol.
Nem! Vidd te tevelkem hovatovább
tova,
mivel levet - vert vederbe
feltekerve – nem vedelve
lett betelve
a te tevéd szenvedelme.
Te nevedbe
legyen eme
neveletlen tevetetem
eltemetve!

S evezzevel ava teve
Levelkévét kivilevelhevelteve.

Végezetül álljon itt pár kőkorszaki rímes megszólalás Fréditől és Bénitől:

- Vedd fel a szemetet, szúrja a szememet.
 - Van, hogy az ember lepottyan, de meg se kottyan.
 - Megáll az eszem, szemügyre veszem.
 - Vilma, éhezem! Adsz kaját mit számba tehet két kezem?
 - Inkább elheverek a díványon, az ételt nem kívánom.
 - Azért kezdtem a testem kisportolni, hogy legyen mit a nők között kisorsolni.
 - Nézzük, hogy az uszodát milyen hamar uszod át.
 - Jó lenne bezárni a tekeszalont már, hazamenni és enni egy kis tokaszalonnát.
 - Ismerek egy jó görkoris helyet, ahol modern korik vannak a kőkori helyett.
 - Hé, ébresztő, ez nem szálloda, ha aludni akarsz, húzzál oda.
 - Frédi, ébresztő! Serkenj fel, te kába, Irmával elmegyünk a kozmetikába.
- Vigyáznál Enikőre?
Apuci lesz a kicsi őre erre a kis időre.
- Igen emlékszem, de csak arra voltam készen, hogy a kérdést teljesen megemésszem. Mert csak részben voltam készen, nem egészen.
 - Az időjós hiába hiteget, hatvan éve nem pipáltam ilyen hideget.

Összeállította: Szüllő Lénárth Éva

InterYOU

Ha már az őszi szám bevezetőjében újjátásokról adtam hírt, úgy gondoltam, változtassunk a lap tartalmán is. Egy rovatot szeretnék elindítani InterYOU címen, amelyben interjút készíthettek társaitokkal, barátaitokkal, tanáraitokkal, ismert és kevésbé ismert személyekkel. Bízom benne, hogy a rovat sikeres lesz és sok érdekes személy teszi majd nálunk tiszteletét. Az első interjút magamra vállaltam és kedves kollégámat, Szeif József tanító bácsit faggattam.

- **Ha röviden be kellene mutatkoznod, mit tartanál fontosnak elmondani magadról?**
- Ez egy olyan kérdés, amire nem könnyű röviden válaszolni, de megpróbáljuk: Bösről származok (ezt mindig, mindenkinek elmondom), házas vagyok, tanító bácsiként dolgozok, szeretem a természetet és a történelmet.
- **Tudjuk rólad, hogy gyermekkorod óta cserkész vagy. Elmesélnéd, hogyan lettél tagja ennek a közösségnek?**
- Egy osztálytársam által kerültem be a cserkészmozgalomba, aki azóta is cserkésztestvérem és jó barátom. Ezek után magával ragadott a közösség és a szellemiség. Mai napig a legtöbb barátom cserkész is egyben, és ennek köszönhető, hogy tanár lettem.
- **Milyen a jó cserkész?**
- Van erre 10 cserkésztvény, hogy mitől is vagyunk cserkészek, de ha röviden akarnám elmondani, akkor a cserkész egy olyan ember, aki őszinte, vidám, segítőkész, nem hazudik és meg tudsz benne bízni.
- **A minap egy kiscserkész mesélt nekem cserkésztábori élményeiről. Nálatok hogyan zajlik a táborozás és mi a te feladatod?**
- A nyári tábor a cserkészév csúcsa. Elsőre biztosan bizarr belegondolni, hogy 10 napot kint vagyunk az anyatermészetben, zéró technika nélkül, csak a sátrunkra, a saját felszerelésünkre, a társainkra és magunkra utalva, de látni, ahogy egy közösség képes magát fenntartani ilyen körülmények között is, egy életre szóló élményt ad annak, aki erre fogékony. A tábor első napja a táborépítésről, a többi nap a sportról, a játékos tanulásról és a turisztikáról szól. A tábor utolsó két napja pedig a tábor zárása, az épületek, a sátrak bontása és az elrakodás. A táborokban pedig sok dolgom nekem már nincs, ugyanis felneveltünk egy fiatalabb vezető generációt, de előtte hat évig a táborok szervezésében vettem komolyan részt.
- **Mit ad számodra a cserkészlet a közösségbe való tartozáson túl?**
- Aki igyekszik komolyan is csinálni, annak hat a cserkészszeme a jellemére is: önfegyelemre, segítőkészre, egyszerűsre tanított.

- **A cserkészeten kívül mit csinálsz a szabadidődben? Ha jól tudom, kis figurák festésével is foglalkozol?**
- Igen, ez egy viszonylag új hobbi nálam, pár éve kezdtem csak. Kb. 3 centis kis műanyag katonákat festek szabadidőmben. Egy-két kisebb sereget már megfestettem, de ez egy olyan hobbi, ahol állandóan azt nézem, mit veszek majd meg a következő alkalommal, hogy megfessem.
- **Köztudott, hogy mi mindketten a dunaszerdahelyi Vámbéry Ármin Gimnáziumba jártunk, ahol olyan közkedvelt és nagy tudású egyéniségek oktatták a történelmet, mint Simon Attila vagy Földes tanár úr. Esetleg ők hatottak rád, hogy történelem szakos tanár lettél?**
- Gimnáziumban Földes József tanár úr tanított engem. Azt, hogy egyszerű összefüggéseken keresztül tanítok, tőle tanultam, de a mesélő stílusomat részben alapiskolás történelemtanáromnak, Zalka Lórántnak köszönhetem. Amióta pedig idekerültem, Vajda tanító nénitől is sokat tanultam.
- **Most pedig könnyedebb vizekre evezünk. Emlékszel valamelyik gyerekkori, esetleg iskolához kapcsolódó csínytevésekre, amely publikus?**
- Nem sűrűn voltam ilyen csínytevések eszmei szerzője, de ha úgy volt, részt vettem bennük. Emlékszem, alapiskolás korunkban sokszor szórakoztunk azzal, hogy mit tudunk beledobni az osztályunk alatt parkoló konténerbe. Külön kihívás volt, hogy a konténer a kerítésen kívül volt, vagy 25 méterre az ablaktól.
- **Elgondolkodtál már azon, mit csinálnál, ha nem lennél tanár?**
- Igen, gondolkodtam már rajta. Valószínűleg a mezőgazdaságban dolgoznék, mert a mai napig szeretek kertben dolgozni.
- **Ha egy időutazáson vehetnél részt, melyik korba utaznál vissza és miért?**
- Egy nagyon töris válasz lesz, de én az ókorba, az európai vaskorba mennék vissza, mert egyik kedvenc korszakom, és mert kevés pontosat tudunk róla, szóval lenne mit felfedezni.
- **Maradjunk az utazásnál. Hova utaznál el legszívesebben, ha a mesebeli hal teljesítené egy kívánságot?**
- A feleségemmel elutaznék Izlandra. Ez egy régi-régi tervünk.
- **Ha ez a hal teljesítené még egy kívánságot, mi lenne az?**
- Nincsenek nagy kívánságaim, de ha mégis kívánhatnék magamnak egy nagyot, akkor azt mondom, hogy békében és egészségben érjük meg feleségemmel az öregkort.
- **Cristiano Ronaldo vagy Messi?**
- Egyik se, nem nagyon nézek focit (...és most vesztettem el fiú tanulóink felének az érdeklődését).
- **Cukkinis répatorta vagy pacalpörkölt? ☺**
- Hűen falusi gyökereimhez: pacalpörkölt.
- **Most, hogy már minden fontos kérdésre tudom a választ, köszönöm a beszélgetést! :)**

Szüllő Lénárth Éva

Szókereső

Keresd meg az angol szavakat a rejtvényben!

FALL

Z E G A J S D M Y F U N I Q W B
P K R N C X T S E V R A H L S O
L O D I B Y R A Z T S W K E R J
S C V T F O E P J Q K O E A E M
D X F E L N Z L U A G R S V D T
R P H O G W O I L C T C U E I G
I L C S V E R B D O Y E J S P N
B F Q J M R T X G R W R E D S I
H N A R E O S A K N Q A X T F G
Y M Z L H E O V B P J C H O L N
C U S X L U T R F L I S O R K A
N T J P Z D E G H M E T I A Y H
Q U P U M P K I N S B S L N E C
F A B H S I C W R A U D Y G X Q
G N I K A R A F L X H M P E C V
A R W E D H J L T S O R F B U K

acorn	colors	leaves	scarecrow
apples	fall	mushrooms	spiders
autumn	football	orange	squirrels
birds	frost	pumpkins	trees
bonfire	harvest	raking	vegetables
changing	jacket	red	yellow

Tree Valley Academy

SZERKESZTŐ: SZÜLLŐ LÉNÁRTH ÉVA
KORREKTÚRA: GÁL ATTILA
TÖRDELÉS: PETRES SÁNDOR
KIADJA A BORSOS MIHÁLY ALAPISKOLA
NAGYFÖDÉMES, 2022
XXV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

